

Stofmisbrugere er vidt forskellige, og der skal derfor være en bred vifte af behandlingstilbud baseret på differentierede målsætninger. Sigtet med behandlingsindsatsen er ud fra den enkeltes ønsker og behov at kunne tilbyde en så varieret behandling som muligt.

I forbindelse med forpligtelsen til rådgivning og opsøgende arbejde kan det opsøgende gadeplansarbejde være med til at opnå kontakt til en gruppe af misbrugere, man ellers ikke har kontakt til, både de yngre i karrierestarten og de mere belastede. Der er mulighed for at oplyse om og henvise til eksisterende behandlings-, omsorgs- eller andre relevante tilbud og mulighed for at oplyse om emner som hygiejne, injektion og prævention.

Med ændringen af servicelovens § 85 om garanti for social behandling, der trådte i kraft den 1. januar 2003 er der sket en væsentlig forbedring af behandlingsmulighederne på stofmisbrugsområdet.

Der findes i dag følgende behandlingsformer: Substitutionsbehandling (med og uden forskellige grader af psykosocial støtte), ambulante stoffri behandling og stoffri døgnbehandling. Indenfor hver af disse findes der mange forskellige metoder og behandlingsfilosofier, fx Minnesota, socialpædagogisk, Terapeutisk samfund, kristne døgntilbud m.fl. For stofmisbrugere der ikke kan eller vil behandles, har amt og kommune stadig ansvar for, at der etableres aktiverings-, pleje- og omsorgstilbud, der kan reducere skaderne af misbruget og højne livskvaliteten. Natvarmestuer tilbyder kontakt, støtte og omsorg og giver mulighed for overnatning. Stederne er et alternativ til udendørs overnatning for folk, der har svært ved at klare sig i egen bolig, hvorved der opnås mulighed for et trygt sted at sove, og hvor man modvirker dårligt helbred som følge af udendørs overnatning. Som et led i handleplanen for hjemløse, hvoraf en stor del er stofmisbrugere, skal der udvikles åbne akuttilbud i form af fx væresteder med nødovernatning med det formål, at ingen fremtidigt skal kunne afvises fra et midlertidigt botilbud efter servicelovens § 94 (forsorgshjem eller herberg) på grund af pladsmangel. Der sigtes mod etablering af sådanne tilbud i hvert amt.

Kommunen skal sørge for tilbud om personlig hjælp, omsorg og støtte samt optræning og hjælp til udvikling af fysiske færdigheder, som der ud over den egentlige behandling kan være behov for i forbindelse med et behandlingsforløb. De midlertidige boformer for hjemløse (for-

sorgshjem m.v.) har en støttefunktion over for personer, der er flyttet i egen bolig med det formål at skabe bedre livsbetingelser og dermed muligheder for at blive integreret i samfundet.

I Serviceloven findes bestemmelser om støtte- og kontaktpersonordninger til de mest socialt udsatte og isolerede grupper af sindslidende, som ikke almindeligvis gør brug af eller kan gøre brug af de allerede eksisterende tilbud. Med henblik på en kommende lovrevision undersøges, om det kunne være hensigtsmæssigt at udvide personkredsen, der er omfattet af ordningen, til også at omfatte andre fx de sværest stillede hjemløse og stof- og alkoholmisbrugere. Der er iværksat forsøgsordninger med støtte- og kontaktpersoner er for svært stillede hjemløse og udvalgte grupper af de svagest stillede stof- og alkoholmisbrugere.

For at styrke indsatsen over for de svageste grupper, hvortil stofmisbrugerne hører, udarbejdede regeringen i marts 2002 et handlingsprogram, »Det fælles Ansvar.« Ved satspuljeforliget for 2002 og 2003 er der afsat 550 mio. kr. i »Puljen til socialt udsatte grupper.« Puljen udmøntes som en søgningspulje, hvoraf der er reserveret et beløb til ansøgninger fra de største kommuner. Der er endvidere afsat midler til iværksættelse af centrale initiativer. Puljen sigter bl.a. på at bidrage til en sammenhængende indsats over for de svageste borgere, fx via planer o.l. Puljen skal bl. a. tilgodese etablering af midlertidige og varige botilbud, herunder den nødvendige bostøtte, der er i overensstemmelse med den enkeltes behov. Der skal endvidere sættes på udlusningsboliger og efterværn generelt. Herunder initiativer, der bidrager til at bringe den enkelte tættere på arbejdsmarkedet, ligesom støtte- og kontaktpersonordninger, brugerorganisering, forebyggelses- og behandlingsindsatser o.l. skal fremmes.

Socialministeriet har modtaget et stort antal ansøgninger til puljen og svar på ansøgningerne forventes udsendt primo februar 2003.

Det er min opfattelse, at der på området også over for de allersvageste stofmisbrugere er iværksat en lang række initiativer såvel lokalt, regionalt som centralt, der i væsentlig grad møder disse mennesker, hvor de befinder sig i deres liv og forsøger at imødekomme de behov, de har for på længere sigt at kunne skabe sig en bedre tilværelse.